

[H. C. Hansen.]

lagt handelsministeren skal administrere loven om forsikringsvirksomhed. Hvor stærkt tilsynet er, fremgår af, at der i lovforslagets 243 paragraffer tillægges det ikke mindre end 101 beføjelser, hvoraf en meget stor del skal udøves på grundlag af skøn og vurderinger. Det er ikke uinteressant at sammenholde disse 101 beføjelser med lovforslagets motivering: at gennemføre en selskabsretlig modernisering af lov om forsikringsvirksomhed og at gennemføre disse nyordninger, som er specielle for forsikringsvirksomhed.

Tiden er udløbet nu, så jeg er nødt til at tage den sidste del af mit indlæg i anden omgang.

Anders Andersen (V):

Lovforslaget hviler på en række kommissionsbetænkninger, dvs. det gør det egentlig ikke, for den forsikringskommission, der var nedsat, havde til opgave også at foretage en undersøgelse af, om der skulle gennemføres ændringer i loven. Den kom til det resultat, at det var der ikke behov for. Kun på et enkelt område, nemlig med hensyn til en standardisering af de tilbud, der gives forsikringstagerne, fandt man, der var behov for, at man gennemførte ændringer, så forsikringstagerne fik større mulighed for at sammenligne de tilbud, der blev givet fra forskellige forsikringsselskaber. Og det er efterkommet. Det er altså ikke det behov, der skal opfyldes; forsikringsselskaberne har erklæret sig indforstået med, at en sådan standardisering blev gennemført.

Så kunne man nok spørge: hvad har man så egentlig behov for med hensyn til ændringer? For det er jo et vældigt komplekst, der her er tale om, som allerede nævnt 243 paragraffer. Det er mange at gøre rede for på 5 minutter i hvert fald. Det nåede fru Inge Fischer Møller ikke, og det tror jeg heller ikke jeg når; derfor vil jeg også kun tage nogle ganske enkelte ting frem.

Som det også er nævnt, bygger lovforslaget på over 100 bemyndigelser, og hvis man studerer lovforslaget, må man nok sige, at det, der går igennem lovforslaget, er »tilsynet har ret til«, og »selskabet skal«. Det er de to ting, der går igennem alle paragrafferne, og man kan nok spørge: hvad overlades egentlig til det frie initiativ for disse forsikringsselskaber, når alle disse ting skal opfyldes? Man kan også spørge: ja men har der været baggrund for i den virksomhed, der har været hidtil, at man nu frem-

sætter et lovforslag med så mange restriktioner i, som der her nævnes? Vel, det må vi kulegrave nærmere i udvalget.

Venstre kan heller ikke forstå, der er behov for offentlige repræsentanter i disse selskaber. Bestyrelserne er vel i de fleste selskaber valgt af forsikringstagerne. Det vil altså sige, at forsikringstagerne i forvejen er direkte medlemmer af bestyrelserne, men man foreslår alligevel sådanne offentlige repræsentanter. Og hvad er det for repræsentanter? Ja, man skriver, at det er ikke repræsentanter, der skal have faglig indsigt. Nej, de skal have almene kvalifikationer. Og så fortsætter man med en uddybning af, hvad almene kvalifikationer er, jo, begrundet i erfaring og placering, som må antages at give forudsætning for at bestride hvervet. Jeg vil gerne spørge handelsministeren: hvad er det for noget? Hvad er det for nogle mystiske personer? Hvad er det for kvalifikationer, de skal være i besiddelse af? Og er det på baggrund af disse kvalifikationer, man ikke har følt, at de kunne nøjes med det samme beløb, som andre bestyrelsesmedlemmer i disse forsikringsselskaber får, men skal have en særskilt betaling, som ministeren fastsætter, og som formodentlig skal ligge højere? Det går jeg ud fra, når ministeren skal have den bemyndigelse. Det er en helt ny praksis, man indfører her. Det kan efter venstres opfattelse ikke være rimeligt.

Og hvad er det for et nyt direktorat, man skal have opbygget? Er der behov for et sådant direktorat? Det er, ligesom man får fornemmelsen af noget stort og omfangsrigt, der efterhånden vil svulme op med en masse ansatte personer med beføjelser og bemyndigelser til at dirigere forsikringsselskaberne. Ja men er der behov for det? Hvad er det, der i de nuværende ordninger, i den nuværende tilstand, har bevæget ministeren til at fremsætte forslag om sådanne direktorater? Ja, jeg spørger bare, for jeg kan ikke se, der er behov for det, men det kan være, ministeren kan give et svar.

Jeg har også hæftet mig ved, at i det forsikringstilsyn, som skal oprettes, på 8 medlemmer er der kun 2, der har forbindelse med forsikringsselskaberne. De andre skal være sagkyndige personer af den ene eller den anden karakter. Ja men var det ikke rimeligt, at forsikringsselskaberne havde en større repræsentation i forsikringstilsynet? Det må efter min opfattelse være ganske naturligt og ganske rimeligt, at man netop fik sagkundskaben, som forsikringsselskaberne nok repræsenterer i den